

Iubiți-vă așa cum v-am iubit Eu!

**„Dacă ea te susține, nu vei cădea;
dacă ea te apără, nu te vei teme;
dacă ea te călăuzește, nu vei rătăci;
dacă ea te ocrotește, vei ajunge la
portul mântuirii.”**

Sf. Bernard

ANUL XXIII NR. 9-10
Revistă lunară
editată de Episcopia
Romano-Catolică Timișoara

Adresa redacției:
Str. Traian Lalescu, nr. 34,
320050, Reșița
Tel. 0040-255-213.660
E-mail: redactiavcb2@yahoo.com

Nr. de aprobare: 510 / a 1994
ISSN 1454 – 1025

Director responsabil:
pr. Iosif-Csaba Pál

Tehnoredactare:
Bodnár Sándor

Redactori/Colaboratori:
Delia Orțan, Enikő Sipos,
Christine Surdu, Constanța Bugariu,
pr. Nikola Laus jr., Elena Ștefănescu,
Claudiu Călin, Irina Vastag,
Victoria Roșoagă, Erwin Josef Tiglia.

Difuzare și abonamente:
Anca Darida, Valerica Rebegilă.

Imprimat la
Tipografia InterGraf – Reșița

Pentru abonamente

Plata abonamentului se poate efectua prin mandat poștal pe adresa: Pál Iosif-Csaba, Str. Traian Lalescu 34, 320050 Reșița, sau în contul:

Parohia Romano-Catolică Reșița,
deschis la sucursala CEC Reșița,
RO89CECECS0136RON0056396
• un abonament pentru anul 2017 - **20 RON**
• un abonament pentru străinătate - **20 €**
• un abonament susținător 2017 - **70 RON**

S.C. REMOTREFF S.R.L.
CABINET STOMATOLOGIC
Reșița, Bd. Republicii, bl. 9/II/4
Str. Progresului, bl. 2/V/8

Dr. TREFIL ANTONNIO REMMO
Mobil: 0722/428033

CABINET STOMATOLOGIC &
LABORATOR DENTAR
Reșița, Str. Laminoarelor nr. 50
Tel. 0255-210.804
OBTURAȚII ȘI LUCRĂRI
DIN COMPOZIT ȘI PORȚELAN

8

Helping Hands– Întâlnirea națională SocioMovens – Șistarovăț 2017

În perioada 28 – 31 august, la Șistarovăț, jud. Arad a avut loc prima Întâlnire națională socioMovens. Tema acestei întâlniri a fost Helping Hands, în traducere „mâini care ajută”. La această întâlnire au fost invitați în primul rând toți participanții la Săptămânile de proiect organizate în România din 2014 până în prezent. În total s-a desfășurat...

21

Scrisoare Pastorală

În ultimele decenii asistăm în Europa și în lumea întreagă la un adevărat atac asupra instituției familiei și a căsătoriei, un război subtil dus paradoxal în numele libertății, al unei libertăți greșit înțelese care răstălmăcește semnificația termenilor de căsătorie și de familie. Gravitatea vine din faptul că se atentează astfel la temeiul creației, cu adevărul despre relația dintre bărbat și femeie, despre transmiterea vieții, ...

11

Ferenc pápa Twitter üzenetei

- Osztozzunk félelem nélkül a migránsok és menekültek útjában!
- Kötelezzük el magunkat egy nukleáris fegyverek nélküli világgért, megvalósítva a nemzetközi atomcsendegyezményt, hogy megsemmisítsük ezeket a halálos eszközöket.
- A szeretet igazabb és mélyrehatóbb, ha közösségben éljük meg.

Ceea ce facem, facem cu pasiune !!!

Antares România este o fabrică de scaune cu standarde de înaltă calitate. Fabricăm și comercializăm scaune de conferință, vizitator, birou, săli de clasă și amfiteatre.

Oferim scaune pentru orice spațiu: biserici, săli de cateheză, săli comunitare, săli de mese, birouri, sau pentru diverse instituții culturale, amfiteatre. Cooperarea noastră cu instituții religioase și școli constituie o legătură de mare tradiție.

Aplicăm produselor noastre cele mai importante principii ale ergonomiei, respectând mediul înconjurător, prin utilizarea materialelor ecologice cu impact redus asupra mediului.

Pentru mai multe informații și detalii ne puteți contacta la angela@scaune.ro sau să ne sunați la 0740007499.

Ad multos annos!

Anul acesta, în 17 octombrie, Excelența Sa Martin Roos, Episcopul Diecezei noastre, sărbătorește împlinirea a 75 ani de viață. Cu această ocazie, îl salutăm cu respect și iubire pe Părintele episcop, mulțumindu-i pentru activitatea sa amplă pentru dieceza de Timișoara și pentru slujirea sa arhierescă plină de dăruire.

Ca urmaș fidel al Păstorului Celui Bun, în anii trecuți a ajuns în toate localitățile diecezei noastre și, ca vestitor al învățaturii lui Cristos a transmis bucuria evangheliei la toți credincioșii.

Cu ocazia zilei de naștere îi urăm Părintelui episcop sănătate, iar pentru slujirea și viața lui cerem binecuvântarea bunului Dumnezeu și ocrotirea Preasfintei Fecioare Maria.

Excelența Sa Episcopul diecezan Martin Roos s-a născut la 17 octombrie 1942 în Satchinez. În 3 iulie 1971, Dr. h.c. Carl Josef Leiprecht, episcop, l-a hirotonit preot pentru dieceza Rottenburg-Stuttgart. După schimbările din 1989, cu aprobarea episcopului diecezan de Rottenburg Walter Kasper, Martin Roos s-a întors definitiv în dieceza Timișoara, fiind unicul întors acasă dintre preoții de origine bănățeană care slujesc în străinătate.

Din iulie 1990, activează ca director al cancelariei la episcopia din Timișoara. În 1991 este numit prelat papal, iar din 1992 este canonic onorific al Catedralei din Timișoara.

În 24 iunie 1999, Sf. Papă Ioan Paul II îl numește episcop pentru dieceza de Timișoara. Consacrarea și înscăunarea sa are loc la 28 august 1999 în Catedrala Sf. Gheorghe din Timișoara, consacrat principal fiind Excelența Sa Dr. Jean-Claude Perisset, Arhiepiscop, Nunțiu papal, împreună cu Dr. Johannes Kreidler, Episcop auxiliar de Rottenburg-Stuttgart și Dr. Gyulay Endre, Episcop diecezan de Szeged-Csanád. Motto-ul său episcopal este „Emitte Spiritum tuum”. În Conferința Episcopilor Catolici din România, Excelența Sa Martin Roos este responsabil pentru bunurile culturale eclesiastice și arhive.

În 2004, Excelența Sa Martin Roos, episcop diecezan, și-a început vizitele sale arhieresti în toate parohiile și filialele din dieceză, celebrând Sf. Liturghie în multe biserici, vizitând bolnavi, întâlnindu-se cu membrii grupurilor de tineri și de adulți, precum și cu preoții și pastorii celorlalte culte.

În 2011, Facultatea de Teologie Romano-Catolică din Fulda (Germania) îi conferă episcopului nostru titlul de Doctor honoris causa.

A semnat numeroase lucrări științifice cu caracter istoric, fie că este vorba de prelegeri, articole sau cărți. În 1998 și 2004 a apărut în Germania lucrarea sa despre sanctuarul marian de la Maria Radna, în două volume însumând peste 600 pagini.

Renovarea bazilicii și a complexului mănăstiresc de la Maria Radna și muzeul găzduit aici sunt motiv de apreciere din partea pelerinilor și de mulțumire sufletească pentru credincioșii care trăiesc aici și arhierul lor.

De calea sa de viață și de portretul lui aparțin câteva trăsături care vorbesc despre dragostea pe care o poartă meleagurilor natale, diecezei în care s-a născut. De mulți ani, părintele episcop scrie o lucrare de mari proporții, în mai multe volume, despre istoria vechii dieceze de Cenad, minuțios documentată. A consultat surse scrise din țară și de peste hotare, studiind toate documentele accesibile, chiar și mesajele pietrelor comemorative din cimitire, desfășurând astfel o amplă muncă de cercetare pentru a salva și transmite viitorului vestigiile trecutului.

De-a lungul anilor a construit relații frumoase de prietenie cu diecezele Szeged-Csanád și Zrenjanin, ca semn al unității.

Determinarea, atenția pentru cele mai mici detalii, capacitatea de muncă neobosită îl caracterizează pe Excelența Sa Episcop Martin Roos, însușiri ce trezesc respectul și aprecierea credincioșilor și colaboratorilor săi, care cer binecuvântarea lui Dumnezeu în continuare pentru viața și munca sa.

Redacția

Creați pentru comunitate

În ultimul timp, tot mai des aud vorbindu-se – în special în mass media acelor țări care se gândesc responsabil în această privință – despre politica de impozitare adoptată pentru familii. Deci nu doar impozit pentru indivizi, dar văzută familia ca atare, și ajutată cu unele favoruri. În mod indirect este astfel subliniată relația, comunitatea.

Pentru noi, comunitatea de bază este familia. Iar modelul comunității este Dumnezeu creștinilor: Preasfânta Treime. Nu doar model, dar din Sfânta Treime înțelegem că noi suntem creați pentru comunitate, după „chipul și asemănarea Sfintei Treimi” – unitate în diversitate.

Și pastorația noastră trece printr-o transformare: trebuie să depășim acea mentalitate care se gândește doar în indivizi. Trebuie să învățăm să ne gândim în familii. Pastorația familiilor nu este doar o pastorație pentru o anume categorie, ci cuprinde aproape toate categoriile: acolo sunt copii, tineri, cupluri, văduvi, văduve, bolnavi, vârstnici, etc.

Trebuie să ne pregătim pentru o gândire comunitară, și trebuie să pregătim familiile noastre pentru aceasta, precum și pe cei care se pregătesc a încheia o căsătorie. Marea majoritate a divorțurilor are drept cauză tocmai individualismul.

Se vorbește de multe ori, chiar și în predici, despre unilateralitatea individualismului, dar totuși oamenii conștientizează prea puțin acest lucru. Trebuie să le dăm ocazia să vorbească despre aceste lucruri. Nu este de ajuns ca în biserică să-și vadă doar spatele unul celuilalt, trebuie să se „con-frunte” între ei. Este nevoie să creăm cercuri de familii, unde ei pot aprofunda și pot trăi comuniunea.

Metodele de pastorație ale noastre nu sunt suficiente, dacă nu este pus Isus în centrul gândirii, al mentalității familiilor noastre.

Dacă una-două familii se convertesc în profunzime, în jurul lor se vor forma comunități. Iar iubirea și solidaritatea acestor comunități îi va atrage și pe alții. Sună prea idealist? E posibil. Nu este utopic. Primul pas, adică convertirea profundă, nu se poate economisi. Nu putem face lucrurile de parcă s-ar fi întâmplat deja. Fără aceasta, toate metodele de pastorație sunt o chinuială, ne dezamăgesc, și sunt condamnate la eșec. Dar dacă va porni convertirea, și comuniunea între familii, aceste familii vor evangheliza celelalte familii, cum se și întâmplă în unele locuri.

Pál József Csaba

Câte sute, mii de Sfinte Liturghii...

Ne-am gândit vreodată la câte Sfinte Liturghii am participat de-a lungul vieții? De câte ori în decursul anilor am ales să mergem în casa Domnului, pentru a fi prezenți la jertfa sfântă a liturghiei? Pentru unii dintre noi o astfel de cifră poate ajunge la ordinul sutelor și chiar al miilor. Însă dacă noi credem cu adevărat că în cadrul slujbelor sfinte ne întâlnim cu Cristos Domnul și că El este prezent pe altar, este prezent în Cuvânt, este prezent în sacrame, atunci o singură sfântă liturghie ar fi fost suficientă pentru ca noi să fim alți oameni, să fim transformați zi de zi prin Isus Mântuitorul. Din păcate însă, nu se întâmplă așa, pentru că deseori noi ne prezentăm doar fizic în biserică, fără însă a ne pune întreaga ființă – trup, suflet, minte, cuget – în fața Domnului, pentru a lua parte activ la sfânta jertfă. Liturghia nu este un spectacol precum cele de teatru sau de operă, la care să privim fascinați și să rămânem la nivelul de simpli spectatori. Nu reprezintă nici o activitate comună, banală, numărând-o printre activitățile zilnice sau săptămânale pe care le îndeplinim în mod automat sau monoton. În sfârșit, mersul la biserică nu este un hobby pe care să-l practicăm când avem chef sau dispoziție. În toate aceste condiții, liturghia nu ar avea cum să ne înalțe deasupra celor pământești, nu ar avea cum să ne transforme din interior spre exterior, iar efectele ei nu ar putea fi vizibile în viața noastră zilnică. (...)

Cu toate că în ultimii ani s-a accentuat foarte mult rolul credinciosului în participarea la Liturghia solemnă și chiar dacă pentru noi

toți este un dar extraordinar să luăm parte la această reactualizare a sacrificiului de pe cruce, totuși trebuie să fim conștienți că Sfânta Liturghie nu este despre noi, ci este despre Dumnezeu. În centrul Sfintei Liturghii nu stă nici preotul, nici credinciosul, ci stă Însuși Creatorul cerului și al pământului, Sfântul Sfinților, Domnul Domnilor. Spre El se îndreaptă gândurile, rugăciunile, lauda și cinstea noastră. Nu spre persoana preotului, nu spre alți credincioși, nu spre biserica în sine ca și spațiu sacru, ci numai spre Regele nostru măreț și atotputernic. Într-adevăr, prezența preotului, gesturile sale, acțiunile săvârșite la celebrarea liturgică indică tot spre Dumnezeu (...). De aceea, s-ar cuveni ca la fiecare Sfântă Liturghie, să ne străduim a redescoperi evlavie și reverența care se impun în fața Celui care se jertfește neobosit pentru noi la masa euharistică.

Din păcate, o realitate pe care o întâlnim adesea, este că mulți dintre cei care venim cu regularitate la biserică și la Sfânta Liturghie ignorăm Sf. Împărtășanie. Participăm poate cu bucurie la celebrările liturgice, venim cu drag la biserică ori de câte ori avem ocazia, însă totul până la primirea lui Isus în Sf. Euharistie. Iar aceasta se întâmplă fie din teama de a ne asuma pe deplin identitatea de creștini, fie din indecizia noastră de a părăsi păcatul, fie din puțină noastră iubire față de Mântuitor. Pentru că Sfânta Împărtășanie este legată de sacramentul sfintei spovezi, deseori amânăm momentul confesiunii, acel moment care echivalează cu ridicarea din păcat, cu o nouă convertire, cu retrezirea căinței în

inimă. Însă evitând acest sacrament, ne lipsim de un ajutor imens, de o comoară de har și de o sursă vitală de putere în viața noastră. Dacă atât de multe sunt beneficiile acestui sacrament, dacă Isus insistă și caută în atâtea moduri să locuiască în noi, de ce noi continuăm să-L păstrăm la distanță? De ce sufletul nostru tânjește după atâtea alte lucruri, persoane, evenimente, iar după Domnul, care înseamnă pace, bucurie și dragoste necondiționată, nu tânjim cu același zel? Răspunsul îl găsim tot în noi: din slăbiciune și din înclinația spre rău; din lipsă de dragoste și de recunoștință; din puțină credință și din absența curajului în lupta cu păcatul. Și astfel, ne complăcem într-un creștinism lănced, ne stragem de la împărtășania frecventă și, în esență, de la unirea profundă și vie cu Răscumpărătorul nostru.

La fiecare Sfântă Liturghie întregul cer cu toată mulțimea de sfinți și îngeri coboară în adorație la jertfa de pe altar și această taină extraordinară conține în sine tot potențialul pentru a da un curs nou și un suflu revigorant existenței noastre cotidiene. Dacă am crede cu adevărat, cu toată smerenia și din toată inima că Dumnezeu Cel întreit este prezent cu trupul, sufletul, sângele și dumnezeirea Sa în cadrul jertfei sfinte, bisericile ar fi asaltate, viețile noastre ar fi luminate de prezența Celui Preasfânt și comportamentul nostru s-ar schimba radical (...).

Pr. Nikola Laus jun.

„Politique et société”

Carte-interviu a Papei Francisc cu Dominique Wolton

Pr. Jorge Mario Bergoglio, la vârsta de 42 de ani, timp de șase luni în fiecare săptămână a întâlnit o psihanalistă. El însuși a declarat aceasta într-o carte care va fi publicată în curând în Franța, ce conține transcrierea a douăsprezece dialoguri cu sociologul Dominique Wolton (titlul: „Politique et société”, Editura L’Observatoire). Cei doi au dialogat grație prezenței unui preot care a fost traducător. În timpul unuia dintre interviuri, Papa și intelectualul francez, care este director de cercetare la CNRS și autor al unei faimoase cărți-interviu cu Cardinalul Jean Marie Lustiger, au vorbit despre rolul avut de unele femei în viața lor. Papa Francisc a citat curajul mamei, a amintit de cele două bunici spunând că îi mulțumește lui Dumnezeu „pentru că a cunoscut aceste femei adevărate. Acelea pe care le-am cunoscut m-au ajutat mult în viața mea când am avut nevoie să mă consult”. Le Figaro Magazine a anticipat câteva fragmente din carte, pe care vi le oferim după materialul apărut pe ercis.ro în traducerea pr. Mihai Pătrașcu.

În acest context, Pontiful a vorbit despre întâlnirile sale cu psihanalista. „Am consultat o psihanalistă evreică. Timp de șase luni am mers acasă la ea o dată pe săptămână pentru a clarifica unele lucruri. Ea era medic și psihanalistă și a rămas mereu la locul său. Apoi într-o zi, când urma să moară, m-a chemat. Nu pentru a primi Sacramentele, dat fiind că era evreică, ci pentru un dialog spiritual. Era o persoană foarte bună. Timp de șase luni m-a ajutat mult, când aveam 42 de ani”. Experi-

ența relatată de Papa Francisc se situează așadar între anii 1978 și 1979, când încheiase experiența dificilă de provincial al iezuiților din Argentina și o începea pe aceea de rector la Collegio Máximo, unde erau formați studenții care doreau să intre în Societate.

Despre migranți, refugiați și războaiele din Occident, Papa a spus: „Problema începe în țările din care vin migranții. De ce părăsesc țara lor? Din cauza lipsei de muncă sau din cauza războiului. Acestea sunt cele două motive principale. Lipsa de muncă, pentru că au fost exploatați – mă gândesc la africani. Europa a exploatat Africa... nu știu dacă putem spune aceasta! Dar unele colonii europene... da, au exploatat. Am citit că un șef de stat african abia ales, ca prim act de guvernare, a prezentat parlamentului o lege pentru reîmpădurirea țării sale – și a fost promulgată. Puterile economice ale lumii tăiaseră toți copacii. A reîmpăduri. Pământul este uscat pentru că a fost exploatat și nu mai este de muncă. Primul lucru de făcut, așa cum am spus la Națiunile Unite, la Consiliul Europei, în toată lumea, este de a găsi aici izvoare pentru a crea locuri de muncă, a investi. Este adevărat că Europa trebuie să investească și în casa proprie. Și aici există o problemă de șomaj. Celălalt motiv pentru migrațiune este războiul. Putem investi, persoanele vor avea o sursă de muncă și nu vor trebui să pătimească, dar dacă este război, tot vor trebui să fugă. Și cine face războiul? Cine dă armele? Noi”.

„Statul laic este un lucru sănătos”, a declarat Pontiful. „Există o laicita-

te sănătoasă. Isus a spus: trebuie să dăm Cezarului ceea ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu. Toți suntem egali în fața lui Dumnezeu. Dar cred că în unele țări precum Franța, acest laicism are o moștenire prea puternică a iluminismului, care construiește un imaginar colectiv în care religiile sunt considerate ca o subcultură. Cred că Franța – aceasta este părerea mea personală, nu cea oficială a Bisericii – ar trebui ‘să ridice’ puțin nivelul laicității, în sensul că trebuie să spună și că religiile sunt parte a culturii. Cum să exprime aceasta în mod laic? Prin deschiderea la transcendență. Fiecare poate găsi forma sa de deschidere”.

„Europei, în acest moment, îi este frică. Închide, închide, închide... Europa are o istorie de integrare culturală, multiculturală, cum spuneți dumneavoastră, foarte puternică. Longobarzii, longobarzii noștri astăzi sunt barbari care au venit cu mult timp în urmă... Și apoi totul se amestecă și avem cultura noastră. Dar care este cultura europeană? Cum aș defini astăzi cultura europeană? Da, are rădăcini creștine importante, este adevărat. Dar nu este suficient pentru a o defini. Există toate capacitățile noastre. Aceste capacități pentru a ne integra, pentru a-i primi pe alții. Există și limba în cultură. În limba noastră spaniolă, 40% din cuvinte sunt arabe. De ce? Pentru că arabii au fost acolo timp de șapte secole. Și au lăsat semnul lor... Cred că Europa are rădăcini creștine, dar nu sunt unicele. Există altele care nu pot să fie negate. Totuși, cred că a fost o eroare a nu cita

‘rădăcinile creștine’ în documentul Uniunii Europene, despre prima constituție și aceasta a fost comisă și de guverne. A fost o eroare a nu vedea realitatea. Aceasta nu înseamnă că Europa trebuie să fie în întregime creștină. Dar este un patrimoniu cultural pe care l-am primit”.

Sfântul Părinte a mai declarat că nu îi place să vorbească despre un război just: „Astăzi trebuie să ne gândim din nou la conceptul de ‘război just’. În filozofia politică am învățat că pentru a se apăra se poate face război și poate fi considerat just. Dar se poate defini un ‘război just’? Sau mai degrabă un ‘război de apărare’? Singurul lucru just este pacea... Nu îmi place să folosesc termenul ‘război just’. Auzim spunându-se: ‘Eu fac războiul pentru că nu am alte mijloace pentru a mă apăra’. Dar niciun război nu este just. Singurul lucru just este pacea”.

„Există păcatele conducătorilor Bisericii, care sunt lipsiți de inteligență sau se lasă manipulați”, a recunoscut Papa. „Însă Biserica nu sunt

Episcopii, Papii și preoții. Biserica este poporul. Și Conciliul Vatican II a spus: ‘Poporul lui Dumnezeu, în ansamblul său, nu greșeste’. Dacă vrei să cunoști Biserica, mergi într-un sat unde se trăiește viața Bisericii. Mergi într-un spital unde sunt atâția creștini care vin să ajute, laici, surori... Mergi în Africa, unde se află atâția misionari. Ard viața lor. Și fac revoluții reale. Nu pentru a converti, într-o altă epocă se vorbea despre convertire, ci pentru a sluji”.

Pontiful a atras atenția că nu poți să îi înveți pe alții moralitatea cu precepte de tipul: „Nu poți face aceasta, trebuie să faci aceasta, trebuie, nu trebuie, poți, nu poți”. „Morală este o consecință a întâlnirii cu Isus Cristos. Este o consecință a credinței, pentru noi catolicii. Și pentru alții, moralitatea este o consecință a întâlnirii cu un ideal, sau cu Dumnezeu, sau cu ei înșiși, dar cu partea cea mai bună din ei înșiși. Morală este mereu o consecință... Există un mare pericol pentru predicatori, acela de a cădea în mediocritate. A condamna numai

morală – vă rog să iertați expresia – ‘sub centură’. Dar despre alte păcate, cum sunt ura, invidia, orgoliul, vanitatea, uciderea celui alt, a lua viața, nu se vorbește. A intra în mafie, a face acorduri clandestine...”

Între subiectele atinse a fost și căsătoria care este între un bărbat și o femeie. „Căsătoria între persoane de același sex? ‘Căsătorie’ este un cuvânt istoric. Mereu în omenire, și nu numai în Biserică, este între un bărbat și o femeie... Nu putem să o schimbăm. Aceasta este natura lucrurilor. Sunt așa. Să le numim ‘uniri civile’. Să nu glumim cu adevărurile. Este adevărat că în spate este ideologia gender. Și în cărți, copiii învață că se poate alege propriul sex. Pentru că sexul, a fi femeie sau bărbat, ar fi o alegere și nu un fapt al naturii? Astfel este favorizată această eroare. Dar să spunem lucrurile așa cum sunt: căsătoria este un bărbat cu o femeie. Acesta este termenul precis. Iar unirea persoanelor de același sex să o numim ‘unire civilă”.

sursa: www.catholica.ro

Helping Hands

Întâlnirea națională SocioMovens
Șiștarovăț 2017

După cum a mai fost descrisă și într-un număr trecut al revistei Vita Catholica Banatus, asociația socioMovens este o inițiativă a Institutului Social Kommende Dortmund din Germania care dorește, prin organizarea de seminarii etico-sociale, în colaborare cu diferite licee, să sensibilizeze tinerii din Europa centrală și de Est față de probleme sociale existente în țările lor și impulsionează lor pentru a lua atitudine în rezolvarea

acestora. Aceste seminarii etico-sociale poartă denumirea de Săptămână de proiect – Projektwoche.

În perioada 28 – 31 august, la Șiștarovăț, jud. Arad a avut loc prima întâlnire națională socioMovens. Tema acestei întâlniri a fost Helping Hands, în traducere „mâini care ajută”.

La această întâlnire au fost invitați în primul rând toți participanții la Săptămânile de proiect organizate în România din 2014 până în prezent. În total s-a desfășurat până acum un număr de 5 astfel de săptămâni de proiect, respectiv: două la Timișoara cu titlul: „Orașul nostru are o față tristă, cum putem, cu ajutorul nostru, s-o schimbăm într-un zâmbet?”, în colaborare cu Liceul teologic Gerhardinum; două proiecte sub denumirea „Firmurile se dăruiesc”, la Lipova cu elevi de la liceele din localitate și un proiect la Bocșa cu titlul „Un zâmbet contează” cu tineri de la liceul „Tata Oancea”.

Totodată au fost invitați și participanți de la Săptămânile de proiect similare din Ungaria, respectiv Szeged, cât și elevi și profesori care sprijină grupurile de voluntari formate în urma acestor Săptămâni de proiect, precum și cei interesați în realizarea unor eventuale noi Săptămâni de proiect în localitățile unde trăiesc.

Invitații speciali ai acestei întâlniri naționale socioMovens au fost trei membri ai formației internaționale de artiști GenRosso din Italia.

La această întâlnire au participat și un referent din partea Institutului social Dortmund cât și un membru al Fazienda da Esperanca. În total, numărul participanților a ajuns la nouăzeci.

Întâlnirea a avut ca scop cunoașterea între ei a participanților la Săptămânile de proiect din România dar și consolidarea raporturilor lor prin munca lor comună în realizarea unui mic „proiect social”: Evenimentul Helping Hands pentru promovarea voluntariatului și a cauzei Centrului de îngrijire paliativă „Casa Milostivirii Divine” din Timișoara.

Programul ÎNSM a început în fiecare zi cu o mică rugăciune, apoi cu Motto-ul zilei de la cubul Sport-s4Peace și un mic impuls spiritual. După aceea, tinerii au fost invitați să participe la workshop-urile organiza-

(continuare la pagina 22)

Welche Gegenstände und Zeichen erinnern an Franz von Assisi?

Franz von Assisi ist auf vielen Gemälden zu sehen. Einige Dinge tauchen darauf immer wieder auf. Zum Beispiel die Wundmale an Händen und Füßen, so wie auch Jesus sie nach seiner Kreuzigung hatte. Laut Überlieferung erhielt Franz von Assisi die Wundmale durch eine göttliche Erscheinung, weil er Anteil am Leiden Christi nehmen wollte.

Melyik út vezet a kapuhoz?

Să ne testăm cunoștințele despre Sf. Francisc:

1. Orașul în care Sf. Francisc și-a petrecut cea mai mare parte a vieții se numește:

- *Aosta
- *Assisi
- *Amalfi
- *Roma

2. Tatăl tânărului Francisc era:

- *tâmplar
- *consilier al Curții
- *pictorul Curții
- *negustor

3. Călugărița care l-a urmat îndeaproape pe Sf. Francisc se numește:

- *Elisabeta
- *Cecilia
- *Clara
- *Corina

4. Ordinul călugăresc inițiat de Sf. Francisc este:

- *Ordinul Benedictin
- *Ordinul Iezuit
- *Ordinul Dominican
- *Ordinul Franciscan

5. Sfântul Francisc este comemorat pe:

- *3 Noiembrie
- *4 Octombrie
- *18 Octombrie
- *9 Noiembrie

6. Imnul Soarelui, prin care e lăudat Dumnezeu pentru întreaga Sa Creație începe cu:

- *Caro mio ben ...
- *Bella Madona ...
- *Laudato si ...
- *Jubilante Deo ...

7. Papa care l-a canonizat (adică l-a numit Sfânt) pe Francisc este:

- *Pius XXII
- *Grigore IX
- *Benedict XVI
- *Inocențiu III

Episcopii australieni au invitat la o lună de rugăciune pentru familie și căsătorie

cu privire la identitatea de gen; pentru ca națiunea noastră să înțeleagă importanța căsătoriei: că noi vom acționa pentru a proteja planul lui Dumnezeu pentru căsătorie și viața de familie”.

În luna august, Arhiepiscopul Tim Costelloe de Perth a dat și el o scrisoare pastorală, reafirmând învățătura Bisericii despre căsătorie. „Doresc să declar foarte clar că Biserica Catolică, prin

18.09.2017, Sydney (Catholica) - La începutul unui sondaj care se realizează cu privire la căsătoriile între persoane de același sex, în Australia, Episcopii catolici ai țării au chemat la o lună de rugăciune și post pentru întărirea căsătoriei și a familiei. Într-un mesaj video din partea Consiliului Catolic pentru Căsătorie și Familie, Episcopul Michael Kennedy al Diecezei de Armidale a spus că a invitat întreaga țară să se roage și să postească pentru familii și pentru căsătorie în întreaga lună octombrie. „Ne rugăm și postim în mod special pentru liderii națiunii noastre, pentru ca ei să susțină planul lui Dumnezeu pentru căsătorie”.

Săptămâna trecută, guvernul australian a trimis votanților prin email un chestionar, prin care sunt întrebați dacă doresc sau nu ca țara să redefiniească căsătoria pentru a recunoaște uniunile homosexuale. Votanții sunt încurajați să își exprime opțiunea până în 27 octombrie,

termenul final fiind 7 noiembrie. În mesajul său, Episcopul Kennedy a subliniat puterea mare a rugăciunii și a postului, și a invitat persoanele de toate credințele să se alăture. „Scripturile și istoria Bisericii noastre sunt pline de atât de multe exemple de rezultate miraculoase care pot fi obținute atunci când o comunitate se roagă și postește împreună”.

Situl web al Consiliului Catolic pentru Căsătorie și Familie include resurse ce pot fi descărcate pentru parohii și familii, incluzând afișe și rugăciuni care pot fi recitate în această lună. În fiecare duminică a lunii octombrie va fi anunțată o intenție specifică pentru care credincioșii să se roage și să postească în acea săptămână. Cele patru intenții ale lunii includ „înflorirea căsătoriilor și a familiilor în Australia; întărirea căsătoriilor și a familiilor aflate în dificultăți; binele celor care experimentează atracții pentru persoane de același sex sau nesiguranță

în învățătura ei oficială, nu poate susține propunerile de modificare a definiției legale a căsătoriei pentru a include cuplurile de același sex”. El a subliniat că această poziție se bazează pe credința catolică potrivit căreia căsătoria este o frumoasă uniune pe viață între un bărbat și o femeie, și cel mai bun mod pentru a crește copii. Aceste convingeri vin din credința că „planul creator al lui Dumnezeu este scris în natura creației însăși și în special în natura umanității”.

Mai mulți Episcopi și lideri catolici i s-au alăturat în apărarea învățăturii Bisericii în mass-media și în debateri publice. Dacă sondajul va arăta o majoritate în favoarea căsătoriilor între persoane de același sex, un proiect de lege pentru legalizarea acestora va fi introdus în parlament, membrii parlamentului nefiind însă obligați să voteze după cum s-au exprimat cetățenii.

www.catholica.ro

Ad multos annos

Excellenciás Roos Márton megyés püspök idén, október 17-én, ünnepli 75. születésnapját. Püspök Atyát ez alkalomból tisztelettel és szeretettel köszöntjük, megköszönve a Temesvári Egyházmegye érdekében kifejtett átfogó tevékenységét és odaadó főpásztori szolgálatát. A Jó Pásztor hűséges követőjeként az eltelt évek alatt egyházmegyéink minden településére eljutott, és Krisztus tanításának hirdetőjeként minden hívőhöz elvitte az evangéliumi örömhírt.

Születésnapja alkalmából kívánunk Püspök Atyának jó egészséget, szolgálatára és életére kérjük Isten áldását, a Szűzanya oltalmát, és Sík Sándor költő alábbi soraival köszöntjük.

Téged Isten dicsérlek
és hálát adok mindenért.
(...)

Hogy megtarthattam a hitet,
és megfuthattam a kicsik futását,
és futva futhatok az Érkező elé,
s tán nem kell a városba mennem
a lámpásomba olajért,
hála legyen!

(Sík Sándor: Te Deum)

Excellenciás Roos Márton megyés püspök 1942. október 17-én született Temeskenézen. 1971. július 3-án Rottenburgban Dr. h.c. Carl Joseph Leiprecht püspök szentelte pappá a Rottenburgi Egyházmegyé számára. Az 1989-es fordulat után dr. Walter Kasper rottenburgi megyés püspök engedélyével véglegesen visszatért a temesvári egyházmegyébe, egyedülként a bányászati származású, külföldön élő lelkipásztorok közül. Temesváron 1990. júliustól püspöki irodaigazgatóként tevékenykedik. 1991-ben pápai káplán, 1993-tól püspöki pro-vikárius. 1999. június 24-én II.

János Pál pápa temesvári megyés püspökké nevezte ki. Felszentelése és beiktatása 1999 augusztus 28-án történt a temesvári Szent György székesegyházban. Püspöki jelmondata: Emitte spiritum tuum. 2011-ben a fuldai (németországi) Római Katolikus Teológiai Fakultás a teológia tiszteletbeli doktora (doctor honoris causa) címet adományozta a temesvári Főpásztornak.

Excellenciás Roos Márton megyés püspök 2004-ben kezdte meg főpásztori vizitációját, amelynek során felkereste az egyházmegye minden plébániáját és filiáját, szentmisét mutatott be számos templomban, betegeket látogató, találkozott az ifjúsági csoportok tagjaival és a hívekkel, valamint a más vallásfelekezethez tartozó lelkipásztorokkal. Számos történelmi tárgyú tudományos munka, értekezés és könyv szerzője. 1998-ban és 2004-ben jelent meg Németországban a máriaradnai kegyhelyről szóló kétkötetes, több mint 600 oldalt magába foglaló munkája. A máriaradnai kegytemplom felújítása, megszépülése, valamint az itt létrehozott múzeum kivívta a zarándokok elismerését és lelki elégtételt szerzett az egyházmegyében élő híveknek, illetve Főpásztorunknak. Az ő életútjához, portréjához azonban idekívánczik

néhány olyan ecsetvonás is, mely emberi kvalitásairól, a szülőhely, a bányászati táj iránti ragaszkodásáról vall. Több éve ugyanis a Püspök Atya az egyházmegye történetét ismertető, átfogó, alaposan dokumentált, többkötetes munkán dolgozik. Írott forrásmunkákat tanulmányozott határon innen és túl, minden fellelhető dokumentumot feldolgozott, egyházmegyéink temetőiben régi sírkövek üzenetét betűzgette és rögzítette, magyarul szólva feltárómunkát végzett, hogy átörökítse a látottakat, hallottakat a jövő számára. Elismerést érdemlő továbbá az a tudatos, odaadó igyekezet is, amit nyelvi tudásának csiszolására fordított a Főpásztor, hogy az egyházmegyében élő hívekhez anyanyelvükön szólhasson a szentmiséken és a mindennapi életben. A szeged-csanádi és nagybecskereki püspökségekkel, egyházmegyékkel ápolt kapcsolata, barátsága pedig az összetartozás élő bizonyítéka.

Céltudatosság, alaposság, lan- kadatlan munkabíráskodás jellemzi Excellenciás Roos Márton főpásztort, ami kiváltja a hívek és közvetlen munkatársai tiszteletét, elismerését, kérve Isten áldását további életére, munkájára.

A Vita Catholica Banatus kiadvány szerkesztősége

Templombúcsú az egyházmegyében

- Az újszentesi római katolikus templomot 1979-ben szentelték fel Mária, a Rózsafüzér Királynője tiszteletére. Idén a búcsút október 1-jén, vasárnap ünnepli a helyi római katolikus közösség. Ft. Máthé Lajos helyi plébános meghívására a 13 órakor kezdődő szentmise főcelebránsa ft. Lokodi Attila dettai plébános.

- A Lisieux-i Szent Teréz tiszteletére felszentelt arad-ségai római katolikus templomban október 1-jén, vasárnap 10.30 órától kezdődik a magyar nyelvű, 12.30 órától a román nyelvű búcsús szentmise. Mindkettő főcelebránsa és szónoka ft. Kapor János temesvár-gyárvárosi plébános.

- A temesvár-szabadfalui plébániához tartozó románszentmihályi közösség október 1-jén, vasárnap, 10 órakor ünnepli a templombúcsút. A szentmisét bemutatja és szentbeszédet mond ft. Laus Nikola püspöki irodaigazgató. A gyűlvészi templomban október 15-én, vasárnap 10 órakor ünneplik a templombúcsút.

- Az Assisi Szent Ferenc tiszteletére felszentelt ferencfalvi római katolikus templom búcsúját október 1-jén, vasárnap ünnepli a közösség. A 15 órakor kezdődő szentmisét ft. Pál József Csaba főesperes, resicabányai plébános celebrálja.

- A temesvár-gyárvárosi római katolikus plébániatemplomot Mária, a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére szentelték fel 1901. október 13-án. A Millenniumi templom konzekráálásának idei évfordulóját október 8-án, vasárnap, ünnepli az egyházközség. Ft. Kapor János helyi plébános meghívására a 11.30 órakor kezdődő szentmisét Bőjte Csaba ferences szerzetes celebrálja.

- A nagyszentmiklósi római katolikus templomot Avilai Szent Teréz tiszteletére szentelték fel. A konzekrálás idei évfordulóját október 15-én, vasárnap ünnepli a helyi közösség. Ft. Andó Attila helyi plébános meghívására a 16 órakor kezdődő ünnepi szentmisét bemutatja és szentbeszédet mond ft. Irimiciuc Emil Alin boksánbányai plébános.

- Az Avilai Szent Teréz tiszteletére felszentelt szörényordasi templom búcsúját október 15-én tartják. A 11.30 órakor kezdődő szentmisét bemutatja és szentbeszédet mond ft. Pál József Csaba főesperes, resicabányai plébános.

Magyar zarándoklat a radnai kegytemplomhoz

Szűz Mária, a Magyarok Nagyasszonya ünnepe alkalmából, október 7-én, szombaton a magyar nemzetiségű búcsújárók keresik fel a máriaradnai kegytemplomot. A 11 órakor kezdődő ünnepi szentmisét bemutatja és szentbeszédet mond Excellenciás dr. Veres András győri megyés püspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke.

Családosok találkozója

- Október 21-én lesz a magyar nyelvű Családok Regionális Találkozója Kisjenőn. Az előadásokat Pécsi Rita tartja, aki a Schönstatt családmozgalom tagja, számos könyv szerzője, családok, nevelés kérdéseiben Magyarország szerte kérészt szakember és előadó. Erre a rendkívüli eseményre szeretettel várják a családokat és minden érdeklődőt.

Ferenc pápa: az A Jézushoz tartozás szabaddá tesz minket

„Akik Isten igéjét hallgatják, és tettekre is váltják” – így határozza meg Jézus a család fogalmát. Ez a család tágabb, mint az, amelyben a világra jövünk – mutatott rá a pápa a szeptember 26-án a Szent Márta-ház kápolnájában bemutatott szentmise homíliájában.

emberek, akik vele rokonságban vannak. A többiek – hogy a Biblia szóhasználatával éljünk – a „szolgáló gyermekei”, vagyis olyan keresztények, akik nem mernek közeledni az Úrhoz, nem merik rokonságban érezni magukat vele, és mindig megmarad valamiféle távolság, ami

Lukács evangéliumának mai szakaszában (Lk 8,19–21) anyjának, testvéreinek és családjának nevezi az Úr azokat, akik körülveszik őt, és hallgatják tanítását. Ez arra utal, hogy Isten és Jézus családjához tartozni többet jelent annál, hogy tanítványok vagy barátok vagyunk. Nem egy formális, jól nevelt, még kevésbé egy diplomatikus kapcsolat ez – jegyezte meg a Szentatya. – Akkor hát mit jelent ez a szó, amit az egyházatyák annyit használtak és tanítottak nekünk?

Elsősorban azt jelenti, hogy belépünk Jézus házába: belépünk abba a légkörbe és megéljük azt, ami Jézus házában van. Ott élünk, szemlélődünk, szabadok vagyunk. Mert szabadok a gyermekek, akik az Úr házában laknak, szabadok azok az

elválasztja őket az Úrtól.

De a Jézussal való rokonság, amint azt a nagy szentek tanítják, azt is jelenti, hogy vele vagyunk, nézzük őt, hallgatjuk szavát, igyekszünk azt tettekre váltani, beszélni vele. A szó pedig imádság, amit akár hétköznapi kifejezésekkel élve végzünk: „Nos, Uram, mit gondolsz?” Ez a rokonság, nem igaz? Mindig. A szentek ilyenek voltak. Szép, ahogy Szent Teréz mondja, hogy mindegyik megtalálta az Urat, mindenhol bensőséges kapcsolatban volt vele, még a konyhában, a lábasok között is. Meghitt kapcsolatban lenni az Úrral. Ehhez a családiassághoz tartozik, hogy Jézus jelenlétében maradunk úgy, ahogyan ő maga mutatta az utolsó vacsora alkalmával, és ahogy az evangélium elején olvassuk Szent Jánosnál: „Ez Isten

báránya, aki elveszi a világ bűneit.” András és János pedig követték Jézust, vele maradtak egész nap.

Ferenc pápa, összegezve tanítását, elismételte: ez tehát a Jézussal való rokonság ismérve, nem pedig azoknak a keresztényeknek a „jó” magaviselete, akik távolságot tartanak Jézustól „te ott, én itt” alapon. A pápa azt is kérte, tegyünk egy lépést előre az Úrral való rokonságban.

Az a keresztény, aki problémákkal küzd, és a buszon, a metróban magában beszél az Úrral, vagy legalább tudja, hogy az Úr nézi őt, közel van hozzá. Ez a rokonság, a közelség, a Jézus családjához tartozás érzése. Kérjük ezt a kegyelmet mindannyiunk számára, hogy megértsük, mit jelent az Úr családjába tartozni. Az Úr adja meg nekünk ezt a kegyelmet – zárta kedd reggeli homíliáját Ferenc pápa.

Forrás: Vatikáni Rádió
Magyar Kurír

Ferenc pápa Twitter üzenetei

- Osztozzunk félelem nélkül a migránsok és menekültek útjában!

- Kötelezzük el magunkat egy nukleáris fegyverek nélküli világért, megvalósítva a nemzetközi atomcsendegyezményt, hogy megsemmisítsük ezeket a halálos eszközöket.

- A szeretet igazabb és mélyrehatóbb, ha másokkal együtt, közösségekben éljük meg.

- Ha hűségesek vagyunk Krisztushoz, és a jót tesszük, tovább tudjuk adni az Isten reményéből fakadó fényt.

- Az evangélium mindenekelőtt arra hív: Istennek, aki szeret és megváltott minket, azzal válaszoljunk, hogy felismerjük Őt felebarátainkban.

Az Isten tökéletes alkotása

Amikor az Isten megteremtette a világot, gondoskodott mindenről, hogy az első emberpár ne szenvedjen hiányt semmiben. „Hiszen tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek.” (Mt 6, 8). Szomjúságot oltó forrásvizet fakasztott. A fákon ízletes gyümölcsök értek, aranyló búzakaralásokat ringatott a szél, a földben zöltség és főzelékféle termett.

Gyógyszereket is rejtett az Úr virágokba, levelekbe: hársfavirág, menta, kamilla... Még a szűziesen fehér hóvirág hagymájában is találunk idegbénulást enyhítő gyógyszert. S hogy mezítelenül születünk, ruha is kell: len vászonnak, hideg időre megfonható gyapjú, bunda... Táplálékunkról sem feledkezett meg az Úr: húst adó háziállatok nyüzsgőnek körülöttünk. ... de sorolhatnám a végtelenségig az Úr jóságos gondoskodását...

Ám az ember hálátlan, és egyre többet akar. Az asszony hajlott a kígyó szavára s az embert is meggyőzte, egyen a tiltott fa gyümölcséből. „Mert tudja az Isten, hogy mely napon esztek arról, megnyílnak szemetek, és lesztek, mint az Isten, jót és gonoszát tudók.” (1Móz 3, 5). És ez a tudás arra jó, hogy uralja és a maga észjárása szerint alakítsa át az Isten alkotta, tökéletes Természetet. Már pedig „a Természet törvénye az Isten törvénye.” Olvasom Makk Attila írását a Keresztény Életben (2016. XI. 27). „Az élővilágot az ösztöne vezeti. Szaporodik, de a fajok egymásra épülése ezt úgy korlátozza, hogy sose merítse ki az élőhelyét.” (u.ott). S ha az ember beleavatkozik ebbe az

összhangba, csak felborítja az élővilág egyensúlyát.

Igy, ha kiírt egy állatfajt, más állat és az ember látja kárát. Pl. A farkas ragadozó, de felfalja az elpusztult állat tetemét is. A bagoly babonás hit áldozata, de nélküle túlszaporodnának az egerek, rágcsálók.

Az erdőirtás például – csak azért, hogy legyen építkezési hely – ellenkezik a természet isteni törvényével, hisz hontalanná válik sok, együtt élő állat, csökken a levegő tisztasága, és nincs hol mézet gyűjtsenek a szorgos méhek. És a kis mókus, a legügyesebb erdész! Hisz ő ülteti a fákat, oly módon, hogy elfelejti, hova rejtette tartalék táplálékát, a magokat, s azok kikelnek.

Ezért állított táblát a Holocén Természetvédelmi Egyesület a bükk Szinva forrásnál. A szöveg tulajdonképpen ima, fohász, kérés az emberhez: „Ne pusztíts el!”. Írója Hannes Tuch, a fordító Leopold Árpád, s a gyönyörű tábla faragója Gönczi Róbert.

„AZ ERDŐ KÉRÉSE” az emberhez, melyben felsorolja, mi is ő, az erdő, nekünk, embereknek: az ott-hon melege... „oltalmazó árnyék,

ha nap perzsel”... „az ágy, melyben nyugvásra találsz... a bot, amelyre támaszkodsz... a fejszéd nyele... házad kapuja, ajtaja... bölcsőd fala és ravatalod deszkája... Hallgasd meg kérésem, NE PUSZTITS EL!” (Új Misszió 2017. jan.)

Ám az Isten nemcsak testi szükségleteinkről gondoskodott, hanem lelki örömeinkről is, a szebbnél szebb, illatos, szemet gyönyörködtető virágokkal, meg pompás tollazatú, édesen csivitelő madarakkal.

Igen, „Bölcsességgel alapította az Úr a földet.” (Péld 3, 19). Nemcsak a fa, nap, hold, csillagok, az egész természet az ember testét-lelkét szolgálja. De mi nem tudjuk ezt megbecsülni, hisz talán nem is gondolunk arra, hogy „Ő minden mindenben” (Sir 43, 29), még a legparányibb fűszálban is jelen van, és ezt hálátelt szívvel kell, hogy megköszönjük: Ragyogó nap, szép természet, ezért Isten hála néked. Ámen.

Kató Gizella

Europa: realitate pluriformă și pasionantă – A 45-a *Întâlnire a Secretarilor generali ai Conferințelor episcopale din Europa*. Întâlnirea anuală a Secretarilor generali ai Conferințelor episcopale din Europa s-a desfășurat în acest an la București, în România, la invitația Conferinței Episcopale Române, în 30 iunie – 3 iulie 2017. La București, secretarii generali au discutat despre *Rolul Bisericii, în particular al conferințelor episcopale, într-o Europă pluralistă* și despre unele chestiuni de actualitate, precum pastorația familiei, a emigranților, pregătirea conferințelor episcopale pentru apropiatul Sinod dedicat tinerilor, ocrotirea copiilor în Biserică, dialogul cu musulmanii și, în fine, dialogul ecumenic. (...) Întâlnirea din 2018 se va desfășura în Cipru, între 29 iunie și 2 iulie, la invitația Mons. Youssef Soueif, Arhiepiscop de rit maronit al Ciprului. (din comunicatul de presă al CCEE, Thierry Bonaventura)

Sfântul Mir la Rafnic și Lupac. Un număr de 69 de copii și tineri (28 la Rafnic și 41 la Lupac) s-au pregătit pentru a primi pe 13 august 2017, pe Duhul Sfânt cu darurile sale, prin rugăciunea și invocarea din partea directorului Cancelariei Diecezeane din Timișoara, Prea Cucernicul Părinte Lauș Petar Nikola, delegat cu facultatea de a administra Sf. Mir din partea Preasfințitului Martin Roos, Episcop de Timișoara. (vezi p 24). (informații și foto furnizate de Pr. Marian Tjinkul)

Sfântul Mir la Vinga. Pr. Vicar General Johann Dirschl a administrat, în 27 august, sacramentul Sfântului Mir la 33 tineri de limbă bulgară, română și ma-

ghiară din parohia Vinga, jud. Arad. (S.E.)

Hram la Dognecea. Vineri, 8 septembrie 2017, s-a sărbătorit în biserica romano-catolică „Nașterea Preasfintei Fecioare Maria” din Dognecea, filială a Parohiei Romano-Catolice din Clocotici, hramul și aniversarea a 276 de ani de la sfințirea lăcașului de cult. Credincioșii catolici crașoveni vin în pelerinaj în această zi din satele învecinate. Lor li s-au alăturat membrii și conducerea Forumului Democrat German din Reșița. Celebrantul principal al fost. Pr. Daniel Dumitru, paroh de Oravița, care a concelebrat alături de Pr. Ferenc Ebenspanger, preot-pensionar, cel care de ani buni se îngrijește de grija sufletelor din această comunitate-filială. (Text & Foto: Erwin Josif Țigla)

Timișoara-lozefin. Cu ocazia sărbătorii „Nașterea Sfinței Fecioare Maria”, vineri, 8 septembrie 2017 comunitatea romano-catolică din Timișoara-lozefin a sărbătorit hramul bisericii parohiale în cadrul unei Sf. Liturghii celebrate de către Pr. Péter Szabó canonic, paroh al Parohiei Romano-Catolice din Zimandu Nou, la invitația Pr. Zsolt Szilvágyi paroh de Timișoara-lozefin. (S.E.)

Veni Sancte. Pentru corpul profesoral și elevii Liceului Ro-

mano-Catolic GERHARDINUM, luni 11 septembrie 2017, ora 9.00, în Catedrala „Sf. Gheorghe” din Timișoara a avut loc deschiderea festivă a noului an școlar 2017/2018 urmată de o Sfântă Liturghie de „VENI SANCTE SPIRITUS”, celebrată de Msgr. Johann Dirschl, vicar general al Diecezei de Timișoara. În cadrul celebrării euharistice este invocat ajutorul și binecuvântarea Duhului Sfânt asupra profesorilor și elevilor, care încep astfel școala. (S.E.)

Pastorația familiilor. În organizarea centrului diecezan de pastorație a familiilor au loc toamna aceasta întâlniri diecezane pentru familii, în arhidiaconatul Mureș, și anume: în 21 octombrie în Arad în lb. maghiară, iar în 28 octombrie în Maria Radna în lb. română. (red.)

Nunțiul Apostolic în dieceza noastră. Joi, 21 septembrie 2017 Înalt Prea Sfinția Sa Msgr. Miguel Maury Buendia, Nunțiu Apostolic în România și Republica Moldova vizitat Dieceza de Timișoara. Reprezentantul Sfântului Scaun a fost oaspetele Parohiei Romano-Catolice din Lupac și a comunității croate din localitate, însoțit de către Pr. Nikola Laus cancelar episcopal. (vezi p 24) (S.E.)

Campionatul Interdiecezan de Fotbal la care participă preoți romano-catolici și greco-catolici din toată țara se desfășoară, în organizarea Episcopiei Romano-Catolice de Timișoara, în perioada 25-28 septembrie 2017. Meciurile de fotbal se joacă pe terenul de sport din Giroc. (S.E.)

„Geht auch ihr in meinen Weinberg!“

Das Gleichnis von den Arbeitern im Weinberg ist eine Provokation. Wie kann das sein, dass der eine, der nur eine Stunde gearbeitet hat, das Gleiche bekommt, wie der andere, der zwölf Stunden gearbeitet hat. Die Gewerkschaften setzen sich mit Recht dafür ein, dass für die geleistete Arbeit auch ein gerechter Lohn gegeben wird. Unser ganzes Tarifsysteem ist aufgebaut auf diesem Prinzip. Je nach der geleisteten Arbeit wird der Lohn festgesetzt. Das ist, wenn auch nicht immer, so doch in den meisten Fällen, so richtig. Was also ist mit diesem Gutsherrn? Handelt er willkürlich?

Sehen wir die Geschichte jedoch einmal aus dem Blickwinkel derer, die zuletzt gekommen sind. Sie erhält dann einen ganz anderen Akzent; zumal, wenn man die damaligen Umstände mitbedenkt. Wer Arbeiter sucht, geht morgens auf den Marktplatz und sucht sich dort von denen, die gekommen sind ihre Arbeitskräfte anzubieten, diejenigen aus, die er für am besten geeignet hält, die anfallenden Arbeiten zu erledigen. Die anderen bleiben übrig. Das sind vor allem die Alten und Schwachen. Was heißt das aber für die, die nicht genommen worden sind? Der übliche Tageslohn reicht aus, um eine Familie für einen Tag zu ernähren. Wer darum nicht genommen wird, weiß nicht, wovon er seine Familie ernähren soll. Der Gutsherr in unserer Geschichte geht nun nicht nur am Morgen aus, um Arbeiter einzustellen, er geht immer wieder hinaus und vor Feierabend holt er auch die letzten noch und schickt sie in seinen Weinberg. Als Lohn gibt er nun jedem genau das, was er und seine Familie brauchen, um am nächsten Tag leben zu können. Wirklich ein erstaunlich großzügiges und soziales Verhalten, da er jedem gerecht wird und jedem das gibt, was er braucht.

Wir würden das Evangelium gründlich missverstehen, wenn wir aus ihm konkrete Richtlinien für die Tarifpolitik ableiten wollten. Jesus will den Gewerkschaften und den Arbeitgeberverbänden keine Weisungen für Tarifverhandlungen in die Hand geben. (...) Ebenso wenig, will er die Menschen zum Faulenzen verleiten. Ihm geht es in seiner Geschichte um etwas ganz anderes.

Um von der Welt Gottes etwas deutlich zu machen, um zu zeigen, wie Gott denkt und handelt, darum erzählt er die Geschichte. Gott ist großmütig und hat ein weites Herz. Er gibt jedem, was er zum Leben braucht

und wird so jedem gerecht. Das ist ein ganz wichtiger Inhalt der Botschaft Jesu.

Gott handelt nicht nach dem Prinzip: „jedem das, was er verdient“, sondern: „Jedem das, was er zum Leben braucht!“ Sein Wort ruft auch uns zu einer neuen Sicht des Lebens. Es ist so, als ob Gott uns zurufen würde: „Gönnt einander, was jeder zum Leben braucht!“ Gott rechnet nicht kleinlich. Seine Liebe steht über der Gerechtigkeit. Gott ist großzügig und gütig! Das soll uns bewusst werden. Seine Güte und Großzügigkeit gibt auch den im Leben zu kurz gekommenen eine Lebenschance. Stört uns das? Regen wir uns darüber auf? Dann würde auch uns der Vorwurf treffen: „Bist du neidisch, weil ich zu anderen gütig bin?“ (Mt 20, 16).

Sind wir vielleicht nicht auch manchmal versucht zu sagen: Wozu eigentlich die Anstrengungen zu mehr Gottes- und Nächstenliebe ein ganzes Leben lang? Warum zu denen zählen, die sich im Familien-, Berufs-, und Gemeindeleben abrackern? Wenn am Schluss vielleicht doch alle, alle in den Himmel kommen, die Eifrigen und die Faulen, die unermüdlichen Arbeiter und die Lauen? Warum mühen wir uns als Christen? Warum plagen wir uns im Weinberg des Herrn?

Wenn wir in unserem Leben schon einmal gespürt haben, dass der Glaube an Gott und an Jesus Christus ein großes Geschenk für uns ist, in der Sprache des Evangeliums eine „kostbare Perle“ oder „ein Schatz im Acker“, dann wird letzten Endes die Frage nach mehr Mühe und Lohn zweitrangig. (...) Dass Gott uns überhaupt angesprochen hat, dass er uns in seinen Dienst ruft und als seine Mitarbeiter anstellt, das ist das Wichtigste.

Der Lohn ist bereits überreich ausbezahlt. Denn er bezahlt uns nicht mit einem Denar pro Tag, sondern beschenkt uns mit seiner Liebe und Güte. Und wenn wir davon überzeugt und durchdrungen sind, werden wir auch keine Anstrengung und Mühe scheuen, um möglichst viele Menschen in die Begegnung mit dem barmherzigen und tröstenden Gott zu führen, der für jeden eine Lebenschance bereithält.

Karl Zirmer, Pfr, Pfarrgruppe Mainspitze

Vacanța Mare

un timp special de creștere pentru copiii noștri și pentru noi!

Pentru întâlnirea cu Dumnezeu-Tatăl, prin cunoaștere, începem un Nou An Școlar!

Despre Copilul Isus, Cartea Cărților, Biblia, ne spune că El „creștea la minte și la trup...” M-am întâlnit deja cu elevi ai noștri, mici și mari, înainte de a începe școala. Primul meu gând, rostit, a fost: „Ce mult ai crescut și ce frumos, în timpul vacanței!” dar, Cel care face să crească este Dumnezeu! Așadar, am avut parte de un timp de creștere, în Vacanța Mare.

Cuvintele Sfintei Scripturi ne amintesc, și spre bucuria noastră, că Semănătorul seamănă, dar Cel care face să crească, este Dumnezeu! „Ce mult ai crescut...” este o constatare care ne provoacă nouă, precum Măicuței noastre Cerești, un Cânt de preamărire adus Celui Atotputernic: „Preamărește sufletul meu pe Domnul... mari minuni a făcut Cel Atotputernic pentru mine!”

„Ce mult ai crescut!”... adresarea este personală, fiecăruia în parte... și așa, mai mari fiind, fiecare clasă devine o Comunitate de Apostoli – pentru astăzi, cu Isus-Învățătorul, în mijlocul ei.

Papa Francisc vorbește despre necesara creștere a copiilor noștri și a noastră.

Întâlnirea cu Domnul și Învățătorul, despre care la sfârșitul anului școlar trecut spuneam că a fost un scop atins, a marcat o creștere a noastră și a elevilor noștri. Dacă noi suntem în procesul de creștere, de învățare continuă, și elevii noștri se vor lăsa antrenați în acest proces de creștere, la minte, la suflet și la trup, după cum frumos spunea cu toată convingerea și modestia, Domnul Consul al Germaniei, de la Consulatul din Timișoara, prezent la deschiderea Noului An Școlar, pentru profesori, la Colegiul Național „Diaconovici Tietz”- Reșița, la 1 septembrie 2017, a spus: „Dacă noi, profesorii ne perfecționăm, atunci, cu siguranță, și elevii noștri se vor perfecționa”

Mărturisire personală: Și eu am crescut în această vacanță... am avut parte de creștere, am învățat continuu pentru că L-am îmbrățișat pe Isus al meu Răstignit și Părăsit, am avut parte de disciplinarea Tatălui Ceresc. Metodele alese de El mi-au atins inima și toată ființa mea! Isus, Modelul meu, i-a iubit pe ai Săi, până la sfârșit! Și eu doresc să fac la fel ca El, cu ajutorul Lui! Fericirea mea din această vară a izvorât din Prezența Lui Răstignit și Părăsit, în

celălalt. Știu că în momentul Răstignirii El a confirmat, a pecetluit Iubirea pe care ne-a declarat-o prin Misterul Vieții Sale, prin propovăduire, prin revelarea Tatălui: „Cine M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe Tatăl...” Și așa îmbrățișați, după Întâlnirea minunată cu El, în anul trecut, să ne lăsăm din adâncul inimii, să creștem precum Ucenicii lui, în Prezența Lui, de la simpli pescari... la pescari de oameni... cu reușită în IMITATIO CHRISTI, pentru că, ascultători fiind, nu s-au îndepărtat de Ierusalim, primindu-L pe Duhul Sfânt – Duhul Iubirii, Spiritul transformator, care i-a investit cu putere multă! Prin ascultarea lor de Învățătorul, ei au răspuns INVITAȚIEI Lui: „Cine vrea să vină după Mine, să se lepede de Sine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie!”

Așadar, de la minunata Întâlnire cu El, prin creșterea necesară și naturală, la urmarea Lui, de vom trăi Voința Lui, Îl vom cunoaște pe Dumnezeul- Iubire, pe Tatăl Lui și al nostru. Noi, lutul care a prins viață prin Suflarea Lui, în măsura în care vom avea Iubire în noi, între noi, vom fi recunoscuți ca fiii Dumnezeului-Iubire și ucenici ai Fratelui nostru Mântuitor, Isus Cristos. Eu, personal, am experimentat în această vară că sunt lutul care, fără suflarea Lui, nu exist, nu am putere... nu am nicio valoare și L-am descoperit în cel suferind și am strigat: „Te iubesc Isuse, abandonat... ești Tu aici...!” Și iată o altă Întâlnire cu El, care îmi aduce fericire!

Propunere concretă: Veniți să creștem împreună, în Iubire, și să ne întâlnim cu Învățătorul la fiecare ORĂ DE RELIGIE, pentru că El dorește să vină în școlile noastre, prin noi, să reînnoiască și Învățământul românesc, El, Pedagogul prin Excelență!

Prof. Elena Ștefănescu

Rolul terapeutic al concediilor de odihnă

Alegerea evadării într-o locație de vacanță reprezintă un prilej important de reenergizare, oricare ar fi destinația, persoanele care ne sunt alături, momentul din timpul unui an calendaristic sau contextul în care se desfășoară.

Fiecare persoană trebuie să devină conștientă de faptul că petrecerea concediului de odihnă nu reprezintă un moft, ci este o manieră extraordinară, chiar firească, de recompensă a organismului nostru mai ales după perioade de suprasolicitare (indiferent de tip). Petrecerea concediilor de odihnă se impune pentru menținerea unei stări de sănătate mentale bune, pentru funcționarea organismului nostru la parametri normali. (...) În plus, orice călătorie este o bună ocazie de îmbogățire sufletească, de dezvoltare personală. (...) Într-un concediu putem afla despre noi că suntem mai prudenți, mai cumpătați, mai sfoși sau dimpotrivă, mai încrezători în propriile puteri, mai expansivi, volubili, comunicativi ori prietenoși decât credeam. Pe tim-

pul concediilor de odihnă petrecute departe de zona noastră de confort avem ocazia să ne redescoperim sinele (mai ales atunci când alegem să petrecem vacanța singuri), dar și să ne re consolidăm relațiile (în situațiile în care optăm pentru o vacanță cu familia sau cu prietenii).

Cercetările științifice în domeniul psihologiei clinice au evidențiat faptul că persoanele care desfășoară pe perioade lungi de timp activități rutiniere sunt mai stresate, au tulburări de somn, se confruntă cu scăderea nivelului energiei, spre deosebire de persoanele care merg mai des în vacanțe și care sunt mai puțin predispuse la depresii, boli de inimă, tulburări ale sistemului imunitar, deprecierea memoriei, încetinirea funcțiilor motorii, diminuarea creativității, a productivității. (...) Cercetătorul american Shawn Achor recomandă: „Dacă nu îți poți lua o vacanță acum, sau chiar o ieșire nocturnă cu prietenii, pune ceva în calendar - chiar dacă este peste o lună sau peste un an. Apoi ori de câte ori ai nevoie de o îmbunătățire a dispoziției, amintește-ți de ceea ce ai planificat.”

Oliver James, cel mai bine vândut autor de cărți de psihologie din Marea Britanie, este de părere că și în cazul copiilor, deplasarea într-o vacanță este mai benefică decât cumpărarea unor noi jucării. „Furnizarea de bunuri materiale copiilor — în forme tot mai scumpe pe măsură ce aceștia cresc — este în întregime, 100%, menită să susțină industria care profită de ea ... Pe de altă parte, vacanțele în familie sunt cu siguranță mai apreciate de copii, atât în momentul în care au loc, cât și mult timp după aceea, în memoria lor. Prin urmare,

„Investiția în călătorii este o investiție în tine.”
Matthew Karsten

dacă este să cheltuim bani pe ceva, este destul de clar ce opțiune are mai mult sens”, explică autorul sus-menționat în cadrul unui articol apărut în ediția online a cotidianului britanic The Telegraph.

Copiilor trebuie să le oferim experiențe; nevoia lor este mai mare pentru acestea, decât pentru orice achiziție materială. Psihoterapeutul britanic Margot Sunderland, doctor în psihologia copilului, director al Centrului pentru Sănătatea Mentală a Copilului din Londra, este de părere că vacanța reprezintă un joc de atașament, vital pentru conexiunea părinte-copil. De asemenea, petrecerea concediului împreună cu copiii este o modalitate excelentă de a le crește stima de sine și mai ales nivelul de inteligență. Mai exact, pe perioada unei vacanțe cu familia, sunt activate două sisteme poziționate în profunzimea zonei limbice a creierului: „PLAY” și „SEEKING”, ceea ce generează neurochimie de bunăstare, dopamină, opioide, oxitocină. (...) Dr. Margot Sunderland susține faptul că „folosirea sistemelor PLAY și SEEKING ale creierului, așa cum se întâmplă adesea în vacanțele de familie, duce la creșteri și maturizări ale creierului în lobi frontalii, chiar în zona responsabilă de funcționarea cognitivă, inteligența socială și buna orientare. Mai mult decât atât, deoarece majoritatea activităților de vacanță de familie au loc în aer liber, capacitățile copiilor de concentrare sunt întărite.”

Concediile de odihnă sunt, deci un instrument excelent de reîncălzire a resurselor personale, contribuind la funcționarea sistemelor fiziologic și psihologic la parametri optimi.

psih. Irina Vastag

Bolile autoimune II

Boli autoimune și simptomele specifice

Alopecia areată este o boală caracterizată prin faptul că *sistemul imunitar* atacă *foliculii* (structuri/unități în care crește părul). De obicei, această boală nu pune sănătatea în pericol, dar poate afecta semnificativ modul în care arată o persoană. Printre simptome se numără pierderea neuniformă a părului de pe scalp, față sau alte zone ale corpului.

Sindromul antifosfolipidic (SAPL) este o boală care afectează structura internă a vaselor de sânge, conducând la formarea cheagurilor de sânge în vene sau artere. Organismul produce *anticorpi antifosfolipidici* împotriva unei *proteine* care are rol în modularea coagulării. Principalele manifestări ale bolii ar fi: cheaguri de sânge în *vene sau artere*; *avort spontan*; *Purpura trombocitopenică*; *erupții cutanate roșii-vineții* manifestate la nivelul încheieturilor și al genunchilor; *atacuri ischemice tranzitorii*; *boli renale și cardiovasculare*.

Hepatita autoimună – Sistemul imunitar atacă și distruge celulele hepatice, conducând la cicatrizarea țesuturilor și dereglarea funcției *ficatului*, și, ulterior, la insuficiența hepatică.

Cele mai des întâlnite simptome sunt: *oboseală*; ficat mărit; îngălbenirea pielii sau a sclerei oculare; mâncărimi ale pielii; dureri de articulații; dureri sau crampe stomacale.

Boala celiacă – Specifică acestei boli este *intoleranța la gluten* - substanța care se găsește în compoziția grâului, secarei, orzului, a unor produse alimentare și a unor medicamente. (...) Boala se manifestă prin: *balonare și dureri abdominale*; *diaree sau constipație*; pierderea sau *creșterea în greutate*; *oboseală*; *amenoree*; *erupții pruriginoase*; *infertilitate sau avort spontan*

Diabet zaharat de tip 1 – Sistemul imunitar atacă celulele care produc insulină, hormon necesar care controlează nivelul zahărului din sânge; drept urmare, pancreasul nu mai poate produce cantitatea necesară de insulină. Simptomatologia bolii include: senzație acută de sete; micțiune frecventă; senzație accentuată de foame; *oboseală*; pierdere necontrolată în greutate; mâncărimi și piele uscată; amorteți; vindecare cu dificultate a rănilor; *tulburări de vedere*.

Boala Basedow-Graves (hiperactivitate a tiroidei) – Aceasta este caracterizată prin hipersecreția de hormoni tiroidieni (*hipertiroidism*). Manifestările afecțiunii sunt: *insomnie*; *iritabilitate*; *scădere în greutate*; sensibi-

litate crescută la căldură; *transpirație*; fragilitatea părului; slăbiciune musculară; *amenoree*; *exoftalmie*

Sindromul Guillain-Barre – Sistemul imunitar atacă nervii care conectează *creierul și măduva spinării* la restul corpului. Deteriorarea nervilor face dificilă transmiterea de semnale, drept urmare, mușchii nu mai răspund la semnalele creierului. Simptomele specifice sunt: senzație de slăbiciune sau *parestezie* la nivelul picioarelor; *paralizie*; lipsa reflexelor; progres rapid al simptomelor (câteva zile sau săptămâni).

Sfaturi utile

Modificări simple ale stilului de viață, obiceiurilor alimentare, ajută la ameliorarea simptomelor:

- Adoptați o *alimentație sănătoasă*, bogată în *fructe și legume* proaspete, *cereale integrale*, produse lactate degresate, carne de pește și de pasăre (ecologică).
- Practicați exerciții fizice ușoare în mod regulat: merul pe jos, *yoga*, *aerobic*, etc.
- Creșteți aportul de *suplimente nutriționale*, precum: uleiurile omega-3, vitaminele C, E, A, D, K și *complexul vitaminic B*.
- Petreceți cât mai mult timp la lumina soarelui deoarece contribuie la întărirea *sistemului imunitar* (nu exagerați și folosiți măsuri adecvate de protecție).
- Implicați-vă în planul de tratament al bolii: încercați să înțelegeți modul de evoluție al bolii, care sunt simptomele, ce schimbări pot apărea, care sunt efectele secundare ale medicației.
- Fiți sincer și deschis cu medicul dvs.! Nu vă fie teamă sau jenă să obțineți informații.
- Odihniți-vă suficient și nu vă extenuați prin activități intense.
- Încercați să diminuați *stresul* prin practicarea tehnicilor de relaxare, cum ar fi meditația.
- Alăturați-vă unui grup de sprijin unde puteți schimba păreri cu cei care se află într-o stare similară cu a dvs.
- Comunicați deschis cu partenerul despre afecțiune, *emoții* și stările cu care va confrunțați.

(sfatulmedicului.ro)

Tinerii, familiile și comunicațiile sociale

În atenția episcopilor catolici din România

Comunicat de presă în urma sesiunii de toamnă a Conferinței Episcopilor din România, Iași 20.09.2017

Famiile, tinerii și învățământul catolic, mijloacele și modalitățile de comunicare ale Bisericii și opera misionară s-au aflat în centrul discuțiilor episcopilor romano-catolici și greco-catolici din România, reuniți la Iași în perioada 18 – 20 septembrie 2017, în sesiune plenară de toamnă a Conferinței Episcopilor catolici din România (CER). Lucrările au fost găzduite de Episcopia Romano-Catolică de Iași și au fost deschise în prezența Excelenței Sale Mons. Miguel Maury Buendía, Nunțiu Apostolic în România.

Invitat special la această sesiune a fost Mons. Dario Viganò, Prefect al Secretariatului pentru Comunicații al Sfântului Scaun, care le-a prezentat episcopilor din România procesul de reformă prin care trec mijloacele de comunicare din subordinea

Sfântului Scaun și implicațiile acestei reforme asupra comunicării din cadrul Bisericilor locale.

Împreună cu experți de la Semina-

rul Mare din Iași, episcopii au analizat diferite teme care țin de Dreptul bisericesc: aplicarea pastoral-canonice a Exhortației *Amoris laetitia* în România, ca și a documentelor care reglementează activitatea Tribunalului Bisericesc și administrarea bunurilor ecleziastice, situația actuală și propuneri de formare a vocațiilor adulte la preoție.

Episcopii catolici susțin demersul de declanșare a referendumului pentru modificarea art. 48, alin. 1 din Constituția României și au transmis credincioșilor în acest sens o Scrisoare Pastorală [n. red.: vezi pagina 21].

În plan pastoral-educational, ierarhii catolici au analizat situația în care își desfășoară activitatea preoții români aflați în țări de misiune și rezultatul demersurilor făcute de

Conferința Episcopilor din România pe lângă autoritățile române în ce privește învățământul catolic. Episcopii au vizitat localitatea Cotnari, unul dintre centrele importante vechi catolice moldovenești, unde odinioară au funcționat mai multe biserici catolice, o școală latină, o bibliotecă de curte și un proiect de academie. Declarația, de către Uniunea Europeană, a anului 2018 ca an al patrimoniului cultural, impune și Bisericii Catolice o valorificare a patrimoniului pe care îl deține.

Episcopii au primit cu bucurie propunerea călugărilor franciscani din România de a aduce în țară, între 7 mai – 15 iunie 2018, relicva Sfântului Anton de Padova, „ocrotitorul și mijlocitorul familiei creștine” și, de asemenea, au confirmat conducerea Acțiunii Catolice din România. Următoarea perioadă va fi bogată în evenimente dintre care cel mai important din 2018 va fi vizita „ad limina apostolorum”, pentru care membrii Conferinței Episcopilor din România se pregătesc deja.

Viitoarea sesiune plenară a Conferinței Episcopilor catolici din România se va desfășura la Blaj, în perioada 30 aprilie – 2 mai 2018.

Conferința Episcopilor din România îi reunește pe toți episcopii romano-catolici și greco-catolici din țara noastră și exprimă unitatea Bisericii locale și comuniunea cu Urmașul lui Petru, Sfântul Părinte Papa Francisc.

Pr. Francisc Ungureanu,
Secretar general

Scrisoare Pastorală

Iași, nr. 162/20.09.2017

Dragi frați și surori în Cristos,

Cu spirit profetic, vizionara de la Fatima, sora Lucia dos Santos, în 1981, cu ocazia fondării Institutului Ioan Paul al II-lea din Roma, dedicat studiilor pe tema căsătoriei și a familiei scria: „bătălia finală dintre Dumnezeu și împărăția satanei va fi pentru căsătorie și familie. Nu vă fie teamă”, a adăugat ea, „căci oricine lucrează pentru sfințenia căsătoriei și a familiei va avea mereu de suferit și se va lovi de tot felul de împotriviri, căci familia este chestiunea decisivă”, dar cu multă speranță sora Lucia încheia „dar Ea îi va zdrobi capul”. Astfel sora Lucia lega de devoțiunea la Inima neprihănită a Mariei lupta pentru apărarea familiei de orice rău, dar și victoria asupra asalturilor satanei.

În ultimele decenii asistăm în Europa și în lumea întreagă la un adevarat atac asupra instituției familiei și a căsătoriei, un război subtil dus

paradoxal în numele libertății, al unei libertăți greșit înțelese care răstălmăcește semnificația termenilor de căsătorie și de familie. Gravitatea vine din faptul că se atentează astfel la temeiul creației, cu adevărul despre relația dintre bărbat și femeie, despre transmiterea vieții, despre educația copiilor. Cum oare noi, episcopii din România, să nu ne exprimăm îngrijorarea față de situația căsătoriei și a familiei?

Salutăm cu mare speranță inițiativele din societatea civilă, numărul mare de asociații și fundații care s-au grupat pentru a apăra căsătoria și familia. Le încurajăm și le susținem cu rugăciunea noastră. În această rugăciune punem și Referendumul care probabil se va ține în viitorul apropiat, octombrie-noiembrie, și care vizează modificarea articolului 48 din Constituția României. Ne exprimăm acordul pentru înlocuirea expresiei „uniune liber

consimțită între soți” cu „uniune liber consimțită între un bărbat și o femeie” în viitoarea Constituție a României, considerând-o ca o necesară măsură de ocrotire a căsătoriei și a familiei.

Le cerem tuturor credincioșilor și oamenilor de bunăvoință din întreaga societate să susțină acest demers acasă, la muncă, oriunde au ocazia de a se întâlni cu prieteni, rude, cunoscuți. Propunem aceasta ca pe o formă de apostolat și ca pe o puternică mărturie de recunoaștere și promovare a frumuseții căsătoriei și familiei așa cum a voit-o Dumnezeu și un răspuns dat campaniei subtile de distrugere a căsătoriei.

Încredințăm ocrotirii Inimii neprihănite a Mariei întreaga operă de susținere a familiei cu speranța că și România se va alătura statelor europene care au introdus în Carta lor fundamentală precizarea cu privire la căsătoria dintre un bărbat și o femeie.

Le cerem preoților ca până la sfârșitul lunii octombrie, dedicată sfântului rozariu, în fiecare duminică să recite rugăciunea: „*Sub ocrotirea ta alergăm, sfântă Născătoare de Dumnezeu, nu ne disprețui rugăciunile în nevoile noastre, ci ne mântuiește ori când de toate primejdiile, Fecioară slăvită și binecuvântată. Amin.*”

Episcopii catolici din România

(urmare de la pagina 8)

te de membri GenRosso: cor, dans, orchestră, creare de obiecte hand made. Ziua s-a încheiat printr-o rundă de reflexie, în care tinerii, în grupuri mici, și-au exprimat trăirile din ziua aceea, și cum au reușit să transpună în viață Motto-ul zilei.

După multă muncă și implicare, tinerii au ajuns să-și prezinte joi, 30 august, pe scena Centrului recreativ din Lipova, rodul muncii lor: momente de dans foarte frumoase, piese de cor și orchestră minunate. Totodată, pe scenă au apărut și Corul copiilor de la Domul catolic din Szeged – Ungaria, cât și alți artiști locali din Lipova, care au dorit și ei să dea o mână de ajutor.

În timpul concertului, în holul de la intrare se puteau cumpăra obiectele făcute de tinerii voluntari în cadrul workshop-ului hand made cât și vată pe băț sau copiii puteau să-și facă poze cu Mickey și Minnie Mouse, costumele în care doi tineri voluntari erau îmbrăcați, sau să se lase pictați pe față de alți tineri voluntari.

Numărul spectatorilor a fost unul destul de mare iar aplauzele primite deosebit de călduroase.

După spectacol, tinerii s-au întors la Șiștarovăț unde au putut petrece o ultimă seară împreună și să se bucure de munca depusă împreună.

Ultima zi a întâlnirii a cuprins o rundă de feed-back în care fiecare a spus ce i-a plăcut și ce nu, apoi tinerii au fost invitați a aduce mulțumire lui Dumnezeu pentru acest timp minunat petrecut împreună prin participarea la Sfânta Liturghie celebrată în aer liber.

Organizatori principali ai acestei întâlniri au fost Pr. Hiticaș Macedon împreună cu Pr. Irimiciuc Alin în colaborare cu Caritas Lipova și cu sprijinul unor tineri foarte angajați din Parohia Lipova: Dobai Attila, Mergel Andreea și Rus Robert.

Pr. Alin Irimiciuc, Bocsa

Sfânta Tereza a Pruncului Isus

1 octombrie

O tânără moartă la douăzeci și patru de ani devine, după nici cincizeci de ani, model pentru întreaga Biserică. Pius al XI-lea era foarte devotat sfintei Tereza a Pruncului Isus și a numit-o patroana misiunilor, ea, a cărei viață atât de scurtă s-a derulat între Alençon și Lisieux, și care, după vârsta de unsprezece ani, nu a mai ieșit din mănăstire. Cât de mult insistă Isus asupra faptului că gândurile lui Dumnezeu nu sunt gândurile noastre, nici căile sale nu sunt căile noastre! Gândurile noastre se nasc din orgoliu, acelea ale lui Dumnezeu, din umilință; căile noastre sunt, în general, constituite din eforturile pe care le facem pentru a fi cât mai mari, acelea ale lui Dumnezeu se parcurg numai pentru a deveni cât mai mici. Așa cum pentru a merge spre Nord este necesar să luăm direcția opusă Sudului, la fel, pentru a merge pe căile lui Dumnezeu, trebuie să luăm direcția opusă aceleia spre care ne împinge orgoliul nostru.

Tereza avea mari ambiții, mari aspirații: voia să fie contemplativă și activă, apostol, doctor, misionar și martir, și scrie că o singură formă de martiriu îi părea puțin lucru și de aceea le dorea toate la un loc. Domnul a ajutat-o să înțeleagă că există o singură cale pentru a-i fi pe plac: să devină umilă și mică, iubind cu simplitatea, cu încrederea și abandonarea unui copil față de tatăl de care se știe iubit. „Nu caut lucrurile mari, care depășesc puterile mele. Eu sunt liniștit și senin ca un copil înțărcat în brațele mamei sale”. Minunatul psalm 130 poate să fie aplicat literă

cu literă vieții sfintei Tereza.

Astfel, ea a trăit în Biserică cel mai curat spirit evanghelic care amintește un adevăr esențial: înainte de a-i da lui Dumnezeu ceva, trebuie mai întâi să primești. Noi avem tendința să privim întotdeauna la ceea ce dăm; Tereza a înțeles că Dumnezeu este iubirea întotdeauna gata să dea și că tot ce avem și tot ce suntem am primit de la el. Cel care vrea să-și pună propria generozitate înaintea iubirii milostive a lui Dumnezeu este un om mândru; cel care primește ceea ce Dumnezeu îi dă cu simplitatea unui copil ajunge la sfințenie: e mulțumit să știe că nu face nimic și că primește totul de la Dumnezeu. Aceasta este o atitudine spirituală, este un dar al lui Dumnezeu, ceva cu totul deosebit de ceea ce numim pasivitate. Tereza a făcut din sine o ofertă eroică și a trăit boala și încercările spiritului cu energia și forța unui gigant: forța lui Dumnezeu se manifesta în slăbiciunea ei, cea care se abandona cu încredere în brațele divine. Ea a reușit, astfel, într-un mod miraculos, să transforme crucea în iubire, o cruce grea, dacă ținem cont de faptul că ea însăși la sfârșitul vieții va spune că nu credea că este posibil să sufere atât de mult.

Tereza s-a născut la Alençon, în Normandia, la 2 ianuarie 1873, ca

fiică a Zăliei Guérin și a lui Ludovic Martin; ea, dantelăreasă foarte apreciată și el, ceasornicar priceput. Cei doi doriseră să intre în mănăstire, dar, dându-și seama că nu acesta era drumul lor, au cerut de la Dumnezeu o familie numeroasă. Au avut nouă fii, dar au supraviețuit doar cinci, toate fete. (...)

Intrată în Carmel, la doar 15 ani, la 9 aprilie 1888, Tereza s-a simțit, în sfârșit, acasă, dar fără iluzii: „Isus m-a făcut să înțeleg că voia să-mi dea suflete prin intermediul crucii, și dorința mea de a suferi a crescut o dată cu creșterea suferinței.” Deși trăia între zidurile unei mănăstiri, privirea îi era îndreptată spre lumea întreagă și ar fi voit să fie prezentă pretutindeni. Ar fi voit să fie martiră, apostol, misionar, doctor. Apoi, citind capitolul 12 din *Scrisoarea întâi către Corinteni*, ea a găsit răspunsul la năzuințele sale, exclamând: „Vocația mea este iubirea! În inima Bisericii, mama mea, eu voi fi iubirea”.

Să învățăm această mare lecție de încredere, de umilință, de bucurie, și să o rugăm pe Tereza să ne ajute să mergem înaintea asemenea ei în duhul de sărăcie și în umilința inimii. Atunci, vom fi inundați ca și ea de un fluviu de pace.

calendarcatholic.ro

Lupac

Administrația Sf. Mir
(13 august 2017)

și...

Vizita Nunțului
Apostolic
Msgr. Miguel Maury
Buendia
(21 septembrie 2017)

